

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2002 ΕΤΟΣ 52ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 915 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

ΜΗΝΥΜΑ ΕΠΙ Τῇ ΕΝΔΟΞῳ ΑΝΑΣΤΑΣΕΙ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2002

«Χριστός Ἀνέστη» προσφωνοῦμεν χαρμοσύνως πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ φιλεόρτους τοὺς τό ὄνομα τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος φέροντας ἀδελφούς καί τέκνα ἐν Κυρίῳ, ὡς χαιρετισμόν νίκης καί ἐλευθερίας ἐν Χριστῷ, ἐν τῇ ἀναπλάσει τοῦ ἀνθρώπου κατὰ ταύτην τήν πρώτην καί κυρίαν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, τήν βασιλίδα τῶν ἐορτῶν.

Πάσχα Θεοῦ τό Σωτήριον, τό πληροῦν χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως ἅπαντα κόσμον, οὐρανοῦ, γῆς καί καταχθονίων.

«Χριστός Ἀνέστη» καί πάλιν καί πολλάκις ἀναφωνοῦμεν ἐν ἀγαλλιήσει καρδίας ὡς μήνυμα ἐξάκουστον, διεγείρον τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων εἰς ὑπερκόσμια αἰσθήματα χαρᾶς καί εὐφροσύνης.

Μόνον λίθιναι καρδίαι ἀναισθητοῦσαι μένουν ἀμέτοχοι τῆς παγκοσμίου ταύτης ἀγαλλιάσεως ὡς μή δυνάμεναι νά κατανοήσουν τό θαυμαστόν μήνυμα τῆς ὑπερφώτου Ἀναστάσεως, βεβαρυμένα ἐν ὑπό τῆς ἀμαρτωλῆς ὕλης καί κατακείμεναι εἰς τό μνημα τῆς ἀπιστίας.

Ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος ὁ ἀποδοκιμασθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἔχει διὰ μέσου τῶν αἰώνων καί μέ-

χρις ἡμῶν ἀτυχῶς τοὺς συνεχιστάς τῆς ἀποδοκιμασίας Του.

Ἔχει τοὺς ἀρνητάς τῶν ὑποσχέσεων τοῦ θείου βαπτίσματος, τοὺς εἰρωνας καί χλευαστάς τῆς πίστεως, τοὺς παντοειδεῖς πολεμίους καί διαστροφεῖς τῆς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου, τοὺς προδότας τῆς πατρώας εὐσεβείας εἰς τοὺς αἰρετικούς τῆς Δύσεως, τοὺς οἰκουμενιστάς, τοὺς θεοκαλήπτους ἐκμεταλλευτάς, τοὺς ἔχοντας ὡς πορισμόν τήν εὐσέβειαν καί τοὺς ἀδιαφόρους περὶ τήν πίστιν, οἵτινες γίνονται εὐάλωτος λεία τῶν σκοτεινῶν προπαγανδῶν καί αἱρέσεων.

Ἐν τούτοις, δέν παύει νά εἶναι ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεθείς ἐν Σιών ἀκατάλυτος συνδετικός λίθος τῆς παγκοσμίου χριστιανικῆς οἰκοδομῆς παρά τὰς λυσσώδεις ἐπιθέσεις τῶν μισούντων τό ἅγιον ὄνομα Αὐτοῦ.

Ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος ἐστίν ὁ Χριστός, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, ὁ πάλαι ἐν ἐρήμῳ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου τόν λαόν τοῦ Ἰσραὴλ ποτίσας ὕδωρ ζωῆς, κατὰ τόν Παῦλον, «...ἐπίνον ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ δέ πέτρα ἦν ὁ Χριστός», (Α' Κορινθ.

Γ', 4) ὁ χορηγὼν εἰς τὸν ἄνθρωπον «πηγὴν ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωαν. Δ' 14).

Αὐτός καὶ πάλιν ἐστὶ ὁ ἐξ ὅρων Παρθενικοῦ ἀποκοπεῖς λίθος χωρὶς θελήματος ἀνδρός. Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, ὁ ἐπὶ τῶν νεφελῶν ἐρχόμενος κρίναι τὴν γῆν. Ὁ παθὼν ὡς ἄνθρωπος ἐπὶ Σταυροῦ διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἐν μνήματι ὑπὸ τὸν λίθον ταφείς, ὃν ἰδὼν ὁ Ἄδης ἐτρόμαξε καὶ ἀπέλυσε τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκρούς. Αὐτός ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν ὡς παντεξούσιος ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος καὶ τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ προετύπωσε εἰς πίστωσιν τῆς παγκοσμίου ἀναστάσεων τῶν ἀνθρώπων.

Ἄλλ' ὦ ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ!

Ἡ πλησιφαῖς αὕτη ἡμέρα καὶ βασιλὶς τῶν ἐορτῶν καὶ πανηγύρεων, ὡς περίτρανος ἀπόδειξις καὶ μαρτυρία τῆς παντοδυνάμου Θεότητος τοῦ Ἰησοῦ, ἀναιρέτης δὲ παντός δισταγμοῦ καὶ ἀμφιβολίας περὶ τὴν ἀλήθειαν τῆς θεοπαράδοτου πίστεως ἡμῶν εἰς Χριστόν, ἐξετιμήθη δεόντως καὶ κυρίως ὑπὸ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς σημεῖον μέγα καὶ ὑπερφυές, ὥστε ἐτέθη ἐν τῇ λατρείᾳ θεμέλιος ἐορτὴ καὶ ρυθμιστὴς ὅλου τοῦ ἐνιαυσίου κύκλου τῶν ἐορτῶν.

Περιετειχίσθη δὲ ὑπὸ κανόνων καὶ ἐπιτιμιῶν, ἵνα διαμένη εἰς τὰς γενεάς τῶν ἀνθρώπων ἀμετακίνητος εἰς τοὺς αἰῶνας, διὰ τὴν ἁρμονικὴν σχέσιν καὶ ὁμοφωνίαν ὅλων τῶν ἐπὶ μέρους Ἐκκλησιῶν τῆς γῆς.

Ὅμως, ἡ φιλόκοσμος γραμμὴ τῶν κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ ἡγετῶν τῆς ὀρθοδόξου λεγομένης Ἐκκλησίας τῶν νεοημερολογιτῶν μέ τό καταπεσόν φρόνημα, δέν ἐδίστασαν, «γυμνῇ τῇ κεφαλῇ» εἰς ἰταμὴν προδοσίαν τοῦ τιμαλφοῦς θησαυροῦ τῆς πίστεως μέ τὰς προκλητικὰς συμπτουχὰς μετὰ παπικῶν καὶ προτεσταντῶν καὶ ποικίλων αἰρετικῶν εἰς Βουκουρέστιον καὶ Ἀσσίζην καὶ Ἀθήνας καὶ ἀλλαχοῦ προσημειοῦντες τὴν κατάλυσιν τῆς ὀρθοδοξίας καὶ παγίωσιν τοῦ ἐπάρατου οἰκουμενισμοῦ.

Ἐναντι τῆς τοιαύτης ἰταμῆς γενικῆς προδοσίας, ἡμεῖς, τό μικρόν ποῖμνιον τοῦ Χριστοῦ, οἱ συντεταγμένοι τοῖς πατρώοις νόμοις τῆς εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης, καταδικάζοντες τὴν τόλμην τῶν ἀσεβῶν περὶ τὴν πίστιν, βροντοφωνοῦμεν τό τοῦ Ἀρχαγγέλου: «Στῶμεν καλῶς στῶμεν μετὰ φόβου» ἀμετακίνητοι ἐν τῇ πίστει καὶ ταῖς παραδόσεσι τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ λέγομεν:

Ἀνάγκη καυστική ἐπιτάσσει, εἰς τὰς δεινάς ταύτας ἡμέρας τῆς καταπροδόσεως τῶν ὀρθοδόξων ἀρχῶν καὶ θεσμῶν, ἀνάγκη, λέγομεν, συσπειρώσεως ὅλων τῶν συντηρητικῶν ὀρθοδόξων δυνά-

μεων ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀγῶνος, ὃν διεξάγομεν ἀπὸ 80ετίας μετὰ πολλῶν δυσχερειῶν ἔξωθεν ἀλλὰ καὶ ἔσωθεν πρὸς ἄμυναν καὶ σωτηρίαν τοῦ τιμαλφοῦς θησαυροῦ τῆς πίστεως ἡμῶν.

Καλοῦμεν ὅθεν πάντας τοὺς νοσταλγοὺς τῆς Ὀρθοδοξίας, εἰς κοινόν μέτωπον κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς τῆς θεοπαράδοτου πίστεως ἡμῶν καὶ τῶν ἰδανικῶν τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς.

Καλοῦμεν πρὸς ἔνταξιν καὶ τοποθέτησιν ὀρθήν εἰς ἀνιδιοτελεῖ πορείαν ἀγῶνος ὑπὸ χαρακτήρα γνησίου ὀρθοδόξου κινήματος ἄνευ συμβιβασμῶν, ἐν οἷς καὶ ἡ ἐορτολογικὴ παράδοσις, ὡς ἀφετηρία καὶ ἰδεολογικὴ ἀκεραιότης.

Καλοῦμεν, λέγομεν, πᾶν συντηρητικόν στοιχεῖον πρὸς ἔνωσιν μεθ' ἡμῶν καὶ εὐχόμεθα διακαῶς ἐκ μέσης καρδίας, ὅπως συντόμως καταξιώσῃ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κοινοῦ συνεορτασμοῦ τῶν ὀρθοδόξων, ἵνα συνεφρανθῶμεν διπλὴν χαράν! Τὴν τε ἐορτὴν τῆς ἀναπλάσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ τὴν ἐνοποίησιν τῶν ὑγιῶν δυνάμεων πρὸς κατίσχυσιν τῆς πολεμουμένης ἀληθείας καὶ θριαμβευτικὴν νίκην τῆς ἀγιωτάτης Ὀρθοδοξίας, ἥτταν δὲ καὶ καταισχύνην τῶν ἀπεργαζομένων τὴν φθοράν καὶ κατάλυσιν Αὐτῆς.

Ἐπὶ τούτοις ἀπευθύνοντες ὑμῖν ἀσπασμόν ἀγάπης ἐν Χριστῷ ἀναστάντι χαιρετίζομεν πάντας ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς τῷ πασχαλίῳ προσήματι προσφωνοῦντες «Χριστὸς Ἀνέστη».

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν **14/27 Μαΐου** ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος **Δευτέραν** καὶ περὶ ὥραν 4ην ἀπογευματινὴν ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος διοργανώνει ἀνοικτὴν συγκέντρωσιν διαμαρτυρίας εἰς τὰ **Προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν**.

Θά ἐκφράσωμεν τὴν ἀντίθεσίν μας:

- α)** Εἰς τὸν συνεχιζόμενον διωγμὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου
- β)** Εἰς τὴν παντελεῖ ἀπάλειψιν τοῦ θρησκευύματος ἀπὸ τὰ δημόσια ἔγγραφα
- γ)** Εἰς τὴν προγραμματιζομένην πανθηρησκειακὴν διάσκεψιν ἐν Ἀθήναις.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ

Τοῦ συνεργάτου μας Τσιότρα Ζήση

Δύο λειτουργικά συνέδρια πραγματοποιήθηκαν μέσα στο παρόν έτος, τό ένα αντίθετο στο άλλο. Ἡ ἀνοδος τοῦ κ. Χριστοδούλου στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο τῆς Καινοτόμου Ἐκκλησίας ἀνοιξε πολλά μέτωπα καί ἀνέτρεψε μέ ταχύτητα τήν παραδοσιακή γραμμή τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔτσι πού οἱ συντηρητικοί, κληρός καί λαός, νά μένουν ἀναυδοί μέ τά τεκταινόμενα. Οἱ ἀλλαγές, σχεδιασμένες, βλέπουν τό φῶς τῆς ἐπικαιρότητας, στή συνέχεια ἀποσύρονται καί πάλι ξαναεμφανίζονται γιά νά ἀμβλύνουν τίς ὀρθόδοξες συνειδήσεις. Τό μέγα καί καίριο ὀλίσθημα πού συντελέστηκε ἦταν ἡ ἐπίσημη διά τῶν ἔργων ἀναγνώριση τοῦ Παπισμοῦ ὡς Ἐκκλησίας καί ἡ ἀμνηστευση ὅλων τῶν πλανῶν του. Δέν ἔμειναν ὅμως ἔξω ἀπ' τήν ἀναθεωρητική τους πολιτική οὔτε τά λειτουργικά θέματα. Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί τῆς Θεσσαλονίκης μέ πρωτεργάτη τόν π. Θεόδωρο Ζήση ἀγωνίζονται νά συγκρατήσουν τήν Ἐκκλησία ἀπ' τόν κατήφορο στόν ὁποῖο τήν σπρώχνουν οἱ οἰκουμενιστές τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ περιβάλλοντος.

Ἡ λειτουργική μεταρρύθμιση δέν εἶναι ἀπαίτηση τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, οὔτε κἂν τῆς ὀρθόδοξης Ἑλληνικῆς κοινωνίας γενικότερα, ἀλλά πρόβλημα εἰσαγόμενο. Ὁ προβληματισμός προέρχεται ἀπ' τίς δυτικές χριστιανικές κοινωνίες καί μάλιστα πολύ καθυστερημένα. Ἐκεῖ ἡ ἀλλοίωση τοῦ δόγματος καί ἡ σταδιακή ἀποξένωση ἀπ' τή χριστιανική ἀλήθεια στέρησε στούς Χριστιανούς τή ζωοποιό χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Οἱ «χριστιανικές ἐκκλησίες» τῆς Δύσης προσπάθησαν νά καλύψουν τό κενό τῆς ἀγιότητος πού παρουσιάστηκε, μεταρρυθμίζοντας τά ἐξωτερικά στοιχεῖα τῆς χριστιανικῆς πίστεως τους, ὅπως τίς ἀκολουθίες, τή λατρεία καί τήν ἀμφίεση τοῦ κλήρου τους.

Ὅλες αὐτές οἱ μεταρρυθμίσεις, ὅπως ἦταν φυσικό, δέν μπόρεσαν νά ἀναστήσουν τίς πεπτωκότες ἐκκλησίες τους. Ἡ ἀποτυχία ἦταν ἀναμενόμενη, διότι ὁ τύπος αὐτός καθ' αὐτός δέν ἔχει καμιά ἀγιαστική δύναμη χωρίς τήν ἀλήθεια. Τά πάντα ζωογονεῖ καί ἀγιάζει ἡ τελεταρχική χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία βρίσκεται μόνο ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἡ ἀλήθεια.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δέχεται σήμερα ἐπιθέσεις ἐκκοσμικεύσης ἀπ' τή Δύση. Ὁ κ. Χριστόδουλος προσπαθεῖ νά εἰσαγάγει στήν Ὁρθόδοξη

Ἐκκλησία ὅτι ἔχουν καί οἱ φίλοι του καθολικοί καί προτεστάντες. Ὁ Ὁρθόδοξος λαός ἔχει κρατήσει ἀναλλοίωτη ἕως σήμερα τή λειτουργική ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί συνεχίζει νά ξεδιψᾷ πραγματικά ἀπ' τά ζωογόνα ὕδατά της καί δέν αἰσθάνεται καμία ἀνάγκη μεταρρυθμίσεων. Τή μόνη ἀνάγκη πού νιώθει εἶναι νά πιέσει τόν ἑαυτό του νά ἐγκεντρίσται στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἡ λειτουργική ζωή ἀγιάστηκε ἀπ' τή βιοτή τῶν ἁγίων Πατέρων μας μέσα στά 2.000 χρόνια Χριστιανικῆς ζωῆς καί ἀποτελεῖ φάρο ἀγιότητος καί καθάρσεως ἀκόμη καί γιά τούς ἀπογοητευμένους Χριστιανούς τῆς Δύσης.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία κρατεῖ μέ εὐλάβεια τήν παράδοσή της διότι γνωρίζει ὅτι εἶναι ἀσφαλῆς ὁδηγός σωτηρίας. Στή Β' ἐπιστολή στίχος (Α', 19) ὁ Θεῖος Πέτρος λέγει. «Καί ὑμεῖς ἔχοντες τόν προφητικόν λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνω φαίνοντι ἐν αἰχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὔ ἡμέρα διαγάσῃ καί φωσφόρος ἀνατελεῖ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν». Ἡ ρήση αὐτή μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι τίποτε δέν μπορούμε νά διορθώσουμε οὔτε ἀπ' τήν Ἀγία Γραφή, οὔτε ἀπ' τήν παράδοσή μας διότι ἔχουμε τόν «Προφητικόν λόγον» ὡς λυχνάρι «φαίνοντι ἐν αἰχμηρῷ τόπῳ», ἕως ὅτου λάμψει μέσα μας τό φῶς τῆς Θείας γνώσεως διά τῆς ἐπιλάμψεως τῆς φωτιστικῆς καί καθαρτικῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριτος, τό ὁποῖο θά μᾶς καθοδηγεῖ εἰς πάσαν τήν ἀλήθειαν.

«Ὅλο τό κακό θά ἔρθῃ ἀπ' τούς διαβασμένους», εἶχε πεῖ ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Ἀπ' τίς ἀρχές τοῦ αἵωνα οἱ Θεολόγοι μας καυχῶνται γιά τά «ντοκτορά» τους καί τά φῶτα, πού πῆραν ἀπ' τήν ἐσπερία. Ἀνεβασμένοι στό ἰσχνό δέντρο τοῦ ὀρθολογισμοῦ ἦρθαν ρηξικέλευθοι νά διορθώσουν τή φτωχή δῆθεν ὀρθοδοξία, οἱ ταλαίπωροι καί ἄγευστοι αὐτῆς. Ἐτσι, λοιπόν, σήμερα ἰδιαίτερα πού ἀνήκουμε καί πολιτικά στήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση, δέ μένει παρά νά δείξουμε ὅτι εἴμαστε κι ἐμεῖς σύγχρονοι προβαίνοντες σέ λειτουργικές μεταρρυθμίσεις, ἀλλάζοντας τούς ὕμνους μας, τή λατρεία μας καί τά ράσα μας κληρονομώντας ταυτόχρονα καί τά ἀδιέξοδά τους.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, ἡ Ἐκκλησία τῶν παραδόσεων καί τῶν πατέρων, λυπᾶται βαθύτατα γιά τόν τραγικό

ΔΙΩΓΜΟΥ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ἡ Ἱερά Κοινότης τοῦ Ἀγίου Ὁρους προέβη εἰς τὴν αὔξησιν τῶν οἰκονομικῶν πιέσεων πρὸς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἐσφιγμένου. Ἡδη ἡ πολιτικὴ διοίκησις τοῦ Ἀγίου Ὁρους ἐνημέρωσε τὴν Ἱεράν Μονήν, ὅτι περιεκόπη ἡ ἀτέλεια καυσίμων, ἡ ὁποία ἰσχύει διὰ τὰς ὑπολοίπους Ἀγιορειτικὰς Μονάς. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπηύθυνε πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τὴν ἀκόλουθον Ἐγκύκλιον:

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 24

Παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ περιπόθητα.

Εἶναι γνωστός εἰς ὅλους ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς πίστεως τὸν ὁποῖον διεξάγει ἡ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Ἱερά Μονή Ἐσφιγμένου. Ὁ οἰκονομικὸς ἀποκλεισμός τῆς Ἱ. Μονῆς ὑπὸ τῶν Ἱεροκοινοτικῶν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, εἶναι ὁλοέν καὶ αὐξανόμενος. Προσφάτως, οἱ διώκται τῆς Μονῆς ἔδωσαν ἐντολὴν εἰς τὸ Τελωνεῖον νὰ μὴ ἐπιτρέπη πλέον τὴν χορήγησιν ἀτελείας καυσίμων ὡς ἐδικαιούτο μέχρι τοῦδε ὡς ἀγιορειτικὴ Μονή.

Ἡ μέριμνά των εἶναι πῶς θὰ μειώσουν τὰ ἔσοδα καὶ θὰ αὐξήσουν τὰ ἔξοδα τῆς Μονῆς, ὥστε ἡ Μονή νὰ κλονισθῇ μὴ δυναμένη νὰ συντηρήσῃ τοὺς ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν Μοναχοὺς καὶ δοκίμους, καὶ νὰ ἐνδώσῃ εἰς τοὺς ἐκβιασμούς των. Χρέος ὅλων μας εἶναι νὰ σταθῶμεν πλησίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου εἰς τὰς δυσκόλους ταύτας στιγμὰς καὶ νὰ συνδράμωμεν, ὅσον δύναται ὁ καθείς ἡθικῶς, ἀλλὰ καὶ ὑλικῶς.

Διὰ ταῦτα

ἐπανερχόμενοι εἰς τὰ ὅσα ἀνεφέρομεν εἰς τὴν προηγούμενην Ἐγκύκλιον παραγγέλλομεν ὅπως:

1) Τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα περιαχθῇ δίσκος εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς ὑπὲρ τῆς Ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου, τὸ προϊόν τοῦ ὁποῖου νὰ σταλῇ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Συνόδου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου μέ τὴν ἔνδειξιν διὰ τὴν Ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου ἢ νὰ κατατεθῇ εἰς τὸν λογαριασμόν 129500721-60 παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ, μερίμνη τοῦ ἡμεριῖου καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

2) Εἰδικὴ δισκοφορία ὑπὲρ τῆς Ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς τῆς χώρας ὀφείλει νὰ ἄγεται καὶ μετὰ τὸ Πάσχα εἰς τὰς ἀρχὰς ἐκάστου μηνὸς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

3) Οἱ Ἱ. Ναοὶ νὰ συνεισφέρουν εἰς βοήθειαν τῆς Ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου καὶ πέραν τῆς δισκοφορίας ἐκ τοῦ ταμείου των.

Κάθε φίλος τῆς Μονῆς δύναται νὰ προσφέρει ὡσαύτως, τὴν προσωπικὴν οἰκονομικὴν βοήθειάν του κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, μέσῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅχι ὅμως ἀπευθείας εἰς τὴν Μονήν, διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἢ ἐμβασμάτων διότι ὑφίσταται οἰκονομικὸς ἀποκλεισμός τῆς Μονῆς καὶ χρήματα πού ἀποστέλλονται ἐπ' ὀνόματι τῆς Μονῆς **θὰ παρακρατηθοῦν ἀπὸ τοὺς διώκτας.**

Εὐελπιστοῦντες διὰ τὴν πρόθυμον συμπαράστασίν σας εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους πλουσίαν ἀντιμισθίαν ὑμῶν καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι κατὰ τὴν ἀψευδῇ ἐπαγγελίαν τοῦ Κυρίου.

Καλὴν Ἀνάστασιν

Διὰ τὴν Ἱεράν Σύνοδον

Ὁ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Β'

κατήφορο πού πῆρε ἡ καινοτόμος Ἐκκλησία τοῦ Νέου Ἡμερολογίου. Πονοῦμε γιατί αἰσθανόμαστε τ' ἀδέρφια μας νὰ χάνονται μέσα στὴν οἰκουμένη στικὴ χοάνη. Τὴ μεγαλύτερη ὅμως εὐθύνη ἀπ' ὅλους τὴν ἔχουν οἱ λεγόμενοι συντηρητικοί. Οἱ «δοκοῦντες Ὁρθοδοξεῖν» κατὰ τὸ Μέγα Βασίλειο. Τόσα χρόνια ὅχι μόνο δὲν κατανόησαν τὸν δίκαιο καὶ τίμιο ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ τὸν πολέμησαν μέ πάθος καὶ ἀδιακρίσια κρατώντας ἔτσι μέ δική τους εὐθύνη τὴν ὀρθόδοξη Ἑλληνικὴ κοινωνία

δεμένη στό ἄρμα τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Ὁ Θεὸς ὅμως θὰ ζητήσῃ τίς ψυχές πού χάνονται, ἀπ' τὰ χέρια τους. Ἐμεῖς εὐχόμεστε ἔστω καὶ τὴν ἐνδεκάτην, ὁ γλυκύτατός μας Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ τοὺς φωτίσει καὶ νὰ τοὺς δυναμώσῃ ὥστε νὰ διακόψουν κάθε ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία μέ τοὺς οἰκουμενιστές, τὸ μόνο ἀποτελεσματικὸ καὶ ἀγιοπνευματικὸ μέσο ἀντίστασης κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων καὶ **νὰ ἐπαναφέρουν στὴ λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας τὸ ἁγιασμένο ἐορτολόγιο τῶν πατέρων μας.**

United States Department of State
Washington, D.C. 20520

October 2, 2001

Your Eminence:

I am applying on behalf of Secretary Powell to your letter of September 8, in which you express the concern that an atmosphere of persecution exists against the Greek Orthodox Christians who follow the Old (Julian) Calendar in Mount Athos, Greece.

We are in the process of investigating this issue. You will receive a more detailed response from Secretary Powell once we have completed this process.

Thank you for your letter.

Respectfully,

Thomas F. Farr

Thomas F. Farr
Director
Office of International
Religious Freedom

His Eminence,

Metropolitan Pavlos,

Assembly of the Greek Orthodox Old Calendar
Church of North and South America,

Holy Metropolis O.C. of America,
Cathedral of Saint Markella,
22-24 26 Street,
Manhasset, NY 11030.

Τό Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, καθώς καί πᾶσαι αἱ Κυβερνητικαί ἀρχαί ἠγνόησαν ἐπιδεικτικῶς ὅλα τὰ διαθήματα διαμαρτυρίας τῆς Ἐκκλησίας μας, σχετικῶς μέ τήν ὑπόθεσιν τῆς Ἱ. Μονῆς Ἑσφιγμένου καί οὔτε κἂν μᾶς ἤξιωσαν μιᾶς - τυπικῆς ἔστω - ἀπαντήσεως. (Φωτεινὴ ἐξαίρεσις ὑπῆρξε μόνον ἡ ἀπάντησις τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας).

Δέν συνέβη ὅμως τό ἴδιον καί εἰς τό ἐξωτερικόν. Τό Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α. (εἰς ἐκ τῶν ἀποδεκτῶν τῶν διαμαρτυριῶν μας) ἐπέδειξε ἐνδιαφέρον. Ἀρχικῶς, εἰς ἀπάντησιν ἀπευθυνομένην πρὸς τόν Σεβ/τον Μητροπολίτην Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς κ. Παῦλον, ὁ κ. Thomas Farr, προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Διεθνούς Ὁρησκευτικῆς Ἐλευθερίας, δίδει τήν διαβεβαίωσιν ὅτι τό Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α. θά διερευνήσῃ τήν ὑπόθεσιν καί θά ἀπαντήσῃ λεπτομερῶς. Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι ἡ ἐπιστολή ἐστάλη τήν 2αν Ὀκτωβρίου 2001, δηλαδή κατὰ τήν περίοδον κατὰ τήν ὁποίαν οἱ Η.Π.Α. συνεταράσσοντο ἀπὸ τό πρόσφατον τότε τρομοκρατικόν κτύπημα! Παρ' ὅλα ταῦτα εὐρέθῃ χρόνος νά ἀσχοληθοῦν καί μέ τό ἰδικόν μας ζήτημα.

Ἡ δευτέρα ἐπιστολή ἔχει ἡμερομηνίαν ἀποστολῆς 21 Δεκεμβρίου 2001 καί ἀποδεικνύει ὅτι ὄντως ἐνήργησε ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις πρὸς τήν Ἑλληνικὴν διὰ τό ζήτημα καί παρ' ὅτι τό πρόβλημα τῶν διαμονητηρίων παρουσιάζεται κάπως ὑποθεβαθμισμένον (ἀσφαλῶς οὕτως ἠθέλησε νά τό παρουσιάσῃ τό Ἑλληνικόν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, τό ὁποῖον εἶχε κάθε συμφέρον νά ὑποβαθμίσῃ τό πρόβλημα) ἡ ἐπιστολή καταλήγει εἰς τήν πρό-τελευταίαν παράγραφον: «Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μᾶς διαβε-

United States Department of State
Washington, D.C. 20520

December 27, 2001

His Eminence, Metropolitan Pavlos
Assembly of the Greek Orthodox Old Calendar Church
of North and South America

Your Eminence,

Thank you for your letter of September 8 to Secretary of State Colin Powell, which has been referred to my office for reply. When you expressed your concern regarding matters in Mount Athos, you also cited an atmosphere of persecution against the Greek Orthodox Christians who follow the Old (Julian) Calendar in Mount Athos, Greece. As you know, religious freedom is not only a core American value, but also a prominent principle of United States foreign policy.

We understand that the region of Mount Athos is administered by the "Holy Community" under the jurisdiction of Istanbul. This administrative body, which is made up of representatives of the various communities, has an office of Registry where, according to U.S. law, visitors must register before entering Mount Athos. We understand that the Registry has issued 100 permits for foreign-born Greek Orthodox and 100 permits for Greek and Orthodox ecumenical clergy.

We also understand that those entering the Holy Monastery Monastery of Mount Athos believe that a permit from the Holy Community should not be necessary and that all visitors should be free to enter any monastery in the Mt. Athos region. Accordingly, the Department of State has been notified that the Holy Community has issued permits that are not recognized by the Department of State. When the visitors present their permits from the Holy Community to the Mt. Athos region, because they do not have a permit from the Department of State, they will not be able to enter the region.

While the Department of State cannot modify permits to be used as large as religious freedom laws, we will continue to monitor the situation in Mount Athos and the Department of State will continue to work with the Holy Community and the Department of State to ensure that the region is open to all visitors.

According to the law of the state of Mount Athos, as far as the Department of State is concerned, the permits issued by the Holy Community in 1971 during the period of the 1971-1972 crisis are not valid. The Department of State will continue to monitor the situation in the region and will continue to work with the Holy Community to ensure that the region is open to all visitors.

Thank you for alerting us to this situation and for your continued support of religious freedom. You may be interested in our Department of State's annual report for 2001, which can be found on the U.S. State Department website at www.state.gov.

Respectfully,

Thomas F. Farr

Thomas F. Farr
Director
Office of International
Religious Freedom

βαίωσεν ὅτι δέν ὑπάρχει φόβος διὰ τοὺς Μοναχοὺς καί ὅτι δέν ἔχει σχέδια ἀποκλεισμοῦ τῶν ἐπισκέψεων πρὸς τήν Ἱ. Μονήν Ἑσφιγμένου».

Τό θέμα ὅμως παραμένει ἀνοικτόν καί μάλιστα τώρα προσετέθη τό πρόβλημα τῶν οικονομικῶν πιέσεων τὰς ὁποίας ἡ «Ἱερά Κοινότης» (εἰς τήν ἀπάντησιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α., τὰ εἰσαγωγικά δέν λείπουν ποτέ ἀπὸ τὰς λέξεις «Ἱερά Κοινότης») ἀσκεῖ πρὸς τήν Ἱ.Μ. Ἑσφιγμένου. Δέν πρέπει νά ἐπαναπαυόμεθα διότι οἱ Οἰκουμενισταί ἔχουν ἀποθρασυνθεῖ. Ἡμεῖς ὅμως θά ἀσκήσωμεν ὅλα τὰ νόμιμα δικαιώματά μας.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

✦ κατ' ἐξοχήν καί αποκλειστικότητα ιδική μας ἑορτή καί πανήγυρις τοῦ θριάμβου τῆς ὀρθοδοξίας κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων τὴν πρώτην Κυριακὴν τῶν νηστειῶν, εὐρίσκεται ἀπολύτως ἐνηρμονισμένη μέ τό νόημα καί τόν σκοπόν τοῦ περιεχομένου της εἰς τάς τάξεις μας.

Θά λέγαμε σαφέστερα, εἶναι ἡ ἑορτή τῶν Γ.Ο.Χ.

Εἰς ὅλα τά διαμερίσματα τῆς χώρας καί ἐξαιρέτως εἰς τὴν πρωτεύουσα καί τὴν συμπρωτεύουσα, ἐωρτάσθη μέ μεγάλην κοσμοσυρροήν καί κατάνυξιν.

Εἰς τὰς Ἀθήνας ἔλαβε χώραν Συνοδικόν συλλειτουργόν μέ κάθε Βυζαντινὴν μεγαλοπρέπειαν εἰς τόν Καθεδρικό Ναόν τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου. Εἰς τὴν λαμπρότητα τῆς ἑορτῆς συνέβαλαν, παρεκτός τῆς Ἱ. Συνόδου καί ἐξαιρέτοι ἱεροψάλται. Ἐκλείσε δέ μέ τόν πανηγυρικόν τοῦ Σεβ/του Πειραιῶς κ. Γερωντίου, τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Συνοδικοῦ καί τό τρισάγιον ὑπὲρ τῶν μακαρίων ἀγωνιστῶν τῆς πίστεως μας.

Τό ἐσπέρας, ἐγένετο ἡ συνέχεια τοῦ ἑορτασμοῦ εἰς τό Δημοτικόν Θέατρον Πειραιῶς, ὅπου ἡ Βυζαντινὴ χορωδία τοῦ Δήμου Αἰγάλεω ὑπὸ τὸν χοράρ-

χην τῆς Ἐκκλησίας μας κ. Ἀθανάσιον Ἰωαννίδην, καθηγητὴν, ἀπέδωσε ὕμνους θαυμασίας τέχνης.

Κύριος ὁμιλητὴς ὑπῆρξε ὁ Σεβ/τος Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος μέ θέμα «Ἡ ὀρθοδοξία διαχρονικά ἀντιμέτωπη μέ τὸν θρησκευτικόν φανατισμόν».

Ἀνέφερε ὡς θύματα τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, τοὺς Ὀρθοδόξους χριστιανούς, διακρινομένους διὰ τὴν ἀγιότητα τῆς ζωῆς των, καταλήξας εἰς τὰ χρονικά τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μας, μέ ὑποδείγματα ἀρετῆς καί πίστεως τοὺς μακαριστοὺς Ἀγίους Ἀρχιερεῖς μας καί μαρτυρικούς κληρικούς, φέρων ὡς πρότυπα τοὺς ἀλησμονήτους π. Εὐγένιον Λεμονήν, π. Ἰωάννην Βαξεβανόπουλον καί π. Ἱερώνυμον ἐξ Αἰγίνης. Ὑπῆρξε συγκινητικὸς ὁ λόγος καί τό πλῆθος συνεχάρη τὸν ὁμιλητὴν.

Ἄς σημειωθῇ ὅτι ἡ αἴθουσα τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου ὑπερπληρωθεῖσα ἠνάγκασε τοὺς πιστοὺς νὰ ἴστανται ἐπὶ δίωρον εἰς τὸν προθάλαμον καί ἔξω εἰς τό ὑπόστεγον.

Τὴν ἑορτὴν ἔκλεισε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχ/πος ὡς κάτωθι:

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά!

Κλείοντες τήν ιεροπρεπή τελετήν, ἀφιερωμένην εἰς ἐπίλογον τῆς μεγάλης ἡμέρας τῆς σήμερον Κυριακῆς, δέν ἔχω εἰμή νά προσφέρω μεθ' ὅλου τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας μας εὐχαριστίας ἀπείρους εἰς τόν πανάγαθον Θεόν διά τήν καταξίωσίν μας καί ἐφέτος τοῦ μεγαλείου τῆς φιλτάτης ὀρθοδοξίας μας.

Εἶναι χαρά τῶν ὀρθοδόξων ἀλλά καί χρέος μέγα ἡ ἀπόδοσις τοιαύτης τιμῆς, εἰς τήν ἡμέραν πού οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν νά τιμᾶται κατ' ἐξαίρεσιν ὅλου τοῦ ἔτους, διά νά ἐπεξηγεῖται καί διατρανοῦται ἡ ἀλήθεια τοῦ ὀνόματος, ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ, ἥτοι ὀρθή δόξα, ὀρθή πίστις, ὀρθή ἐκκλησιολογία.

Καθώς καί πολλάκις εἶπαμε, εἶναι ἐορτή ἀποκλειστικῶς καί μόνον ἡμῶν τῶν ἀληθῶς ὀρθοδόξων, τῶν σεβομένων τὰς Πατερικάς ἐντολάς καί τηρούντων ἀκριβῶς τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὰς ὁποίας περιέχεται καί τό ἐορτολόγιον. Τῶν ἐκφραστῶν δηλαδή τοῦ ἀληθοῦς νοήματος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καί ὅχι τῶν προσεταιριζομένων τό ὄνομα «ὀρθόδοξοι», ξένων δέ πρός τό περιεχόμενον τῆς ὀρθοδοξίας. Τῶν κατ' ἐπίφασιν ὀρθοδόξων, κατὰ δέ τόν τρόπον αἰρετικῶν καί οἰκουμενιστῶν.

Οὐδέν δικαίωμα ἔχουν οἱ τοιοῦτοι νά ἐορτάζουν Κυριακήν ὀρθοδοξίας. Τό φαινόμενον εἶναι ἐμπαιγμός καί παραπλάνησις, διότι ποίαν ὀρθοδοξίαν τιμοῦν οἱ οἰκουμενισταί, οἱ συμπροσευχόμενοι μετά τοῦ Πάπα καί συλλειτουργοῦντες μετά τῶν μονοφυσιτῶν τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας; Ποίαν ὀρθοδοξίαν τιμοῦν οἱ ἀναγνωρίζοντες μυστήρια τῶν παπικῶν; Πῶς ἐξηγεῖται ἡ συμπροσευχή τοῦ Βαρθολομαίου καί τῶν λοιπῶν ἐκπροσώπων τῶν λεγομένων «ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν» μετά τῶν παπικῶν καί προτεσταντῶν εἰς τήν Ἀσσίζην, ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ αἵρε-

σιάρχου Πάπα;

Ἐπικαλοῦνται ὡς πρόσχημα τά σημεῖα πού ἐνώνουν νεοημερολογίτας καί Παπικούς, τήν πίστιν, τήν Ἁγίαν Τριάδα, τό Βάπτισμα καί τήν Ἁγίαν Γραφήν.

Σατανικαί ἐπινοήσεις. Ἐάν ταῦτα ἐνώνουν, τότε τί χωρίζουν; Ποῖον ἐκ τῶν τριῶν ἄφησαν οἱ παπικοί ἀλώβητον καί ἀνόθευτον; Τό δόγμα τῆς Ἀγ. Τριάδος; Ὁχι! Παρεισέφρησαν τό Filioque. Τό βάπτισμα; Τό κατήργησαν μέ τό ράντισμα. Τήν Ἁγίαν Γραφήν; Τήν παρερμήνευσαν, ἀφοῦ ἀνέτρεψαν τό βασικόν στοιχείον τῆς σχέσεως τῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος. Νά εἰπῶμεν καί

περί τοῦ ἀλαθήτου τοῦ Πάπα καί τόσων ἄλλων πού ἀνατρέπουν ἄρδην τήν Ἁγίαν Γραφήν Παλαιάν καί Νέαν;

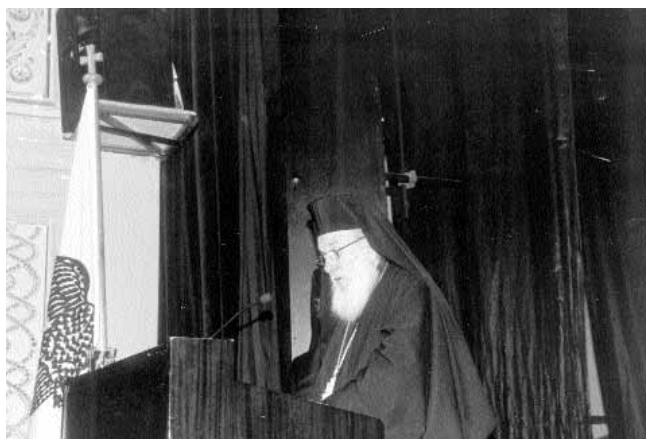
Καί ὅμως ταῦτα πάντα διά τούς οἰκουμενιστάς νεοημερολογίτας εἶναι «κοινά σημεῖα» τῶν Χριστιανῶν!...

Κατά τά ἄλλα, κάμνουν ἐορτάς καί πανηγύρεις εἰς τήν Κυριακήν τῆς Ὀρθοδοξίας, εἰς τήν ἐορτήν τοῦ Μεγάλου Φωτίου, πρός παραπλάνησιν τῶν ἀφελῶν.

Τιμοῦν δῆθεν τόν Ἅγιον Μάρκον τόν Εὐγενικόν, τόν Ἅγιον Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν, τόν Ἰσαπόστολον Κοσμάν τόν Αἰτωλόν, ἐνῶ ὁ ἀρχηγός των Βαρθολομαῖος τούς ἔχει καταδικάσει ὡς ὑπολόγους ἐνώπιον τοῦ Φοβεροῦ Κριτηρίου, μέ τήν κατηγορίαν τῆς «διαβολικῆς πλάνης τοῦ χωρισμοῦ τῶν Χριστιανῶν!».

Ἄκουσον! Ἄκουσον καί φρίζον! Τό βέβηλον στόμα δέν ἐδειλίασε νά ὀνομάσῃ τούς λαμπρούς τούτους φωστήρας καί ὁδηγούς τῆς ἀληθοῦς πίστεως, «ἀτυχή θύματα τοῦ ἀρχέκακου ὄφews», διότι δέν ὑπεχώρησαν εἰς τά αἰρετικά φρονήματα καί τήν ἀρχομανίαν τοῦ παποκαϊσαρισμοῦ.

Τούς δέ θεοπνεύστους Κανόνας τῶν Πατέρων, πού ἀποτελοῦν τήν πυξίδα τῆς σωτηρίας μας, ἐτόλμησε νά ὀνομάσῃ «τεῖχος

του αἰσχους», ὡς χωρίζοντας τοὺς χριστιανούς!

Ἔστω ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὰ Δόγματα καὶ οἱ ἱεροὶ Κανόνες τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας δέν εἶναι γεννήματα τῆς σοφίας τοῦ κόσμου, ἀλλά Θεολογία ἐξ οὐρανοῦ.

Οἱ θεῖοι Πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας μας ἐλάμβανον ἄνωθεν τὴν ἔμπνευσιν τοῦ παναγίου Πνεύματος, εἰς τὰ ὀρθὰ τῆς πίστεως φρονήματα κατόπιν ἐκτεταμένων προσευχῶν καὶ ὑπερμέτρου νηστείας μετὰ ἀγρυπνιῶν, διό καὶ ἐνομοθέτουν κατὰ Θεόν ἀλανθάστως.

Δικαίως ὅθεν ἡ Ἐκκλησία, τοὺς ἀπεκάλεσε «πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου», δηλαδή τοῦ Χριστοῦ.

Εἰπατέ μου παρακαλῶ, ποίαν ὀρθοδοξίαν τιμοῦν σήμερον οἱ ἐξανδραποδισταὶ τῆς πίστεως; (διά νά μὴν ἀνοίξωμε καὶ τό βιβλίον Χαρκιανάκη Αὐστραλίας). Ὅποια πρόκλησις καὶ γελοιοποιήσις;...

Καὶ τό τέλος ὅλων αὐτῶν ἡ Πανθηρησκειακὴ συμπροσευχὴ ἐκ δευτέρου εἰς Ἀσσίζην, διά τὴν εἰρήνην... τοῦ κόσμου (!)

Δηλοποιοῦν ὅτι ὁ Χριστός δέν ἐπαρκεῖ. Ἔχει ἀνάγκην συμπράξεως καὶ τοῦ Μωάμεθ καὶ τοῦ Βούδα καὶ τοῦ δωδεκαθέου τῶν εἰδωλολατρῶν καὶ τῶν ἄλλων διαβολικῶν θεοτήτων, διά νά ἔλθῃ ἡ εἰρήνη εἰς τόν κόσμον.

Ἔργο τοῦτο τῆς διεστραμμένης παπικῆς διανοήσεως διά τὴν ὑπερφίαλον ἀλαζονείαν τοῦ ἀθέου Πάπα, ὡς ὑπερέχοντος πάντων.

Ἐγγὺς καὶ ὁ Σεπτέμβριος μῆνας διά νά «ἀπολαύσῃ» καὶ ἡ δύσμοιρος ἀγιοτόκος Ἑλλάς τὴν ἐλεεινότητα τοῦ φαινομένου

τῆς πανθηρησκειακῆς προσευχῆς καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας.

Καὶ οἱ ὑποθετικῶς διαμαρτυρόμενοι Ζήσιδες καὶ Μεταλλινοί, οἱ διατυμπανίζοντες ὅτι, «Εἶναι ψεῦδος καὶ σκόπιμος ἐξαπάτησις τῶν ἀνυποψιάστων ὀρθοδόξων ποιμνίων τό ὅτι, Ὁρθόδοξοι καὶ ἑτερόδοξοι ἔχουν κοινὴ πίστιν στήν Ἀγία Τριάδα», (Ὁρθ. Τύπος 8-3-02) ποῖον παράδειγμα προσφέρουν εἰς τοὺς πιστοὺς πρὸς μίμησιν, ἐκτός τῶν λόγων πού παρασύρει ὁ ἄνεμος;

Σᾶς ἐρωτῶμεν: Ποίους μνημονεύετε, κύριοι εἰς τὰς ἀναφοράς σας; Καὶ εἰς ποίους ὑποτάσσεσθε; Διατί διαμαρτύρεσθε ἐνώπιον τοῦ κόσμου περὶ τεκταινομένης προδοσίας, ἐνῶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἀδιστάκτως μνημονεύετε, «Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Πατριάρχου ἡμῶν Βαρθολομαίου ἢ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Χριστοδούλου, τοῦ ὀρθοτομοῦντος τόν λόγον τῆς Σῆς ἀληθείας»;

Ποῖον ἐμπαίζετε;

Ἀγαπητοί: Δέν εἴμεθα κατήγοροι. Εἶναι πολὺς ὁ ψυχικὸς πόνος διὰ τό κατάντι τῆς Ἐκκλησίας. Τέτοια αἰρετικά ἀνοίγματα οὐδεὶς τῶν προηγουμένων Πατριαρχῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων εἶχε τολμήσει.

Ἀπὸ τοῦ Ἀθηναγόρου καὶ ἐντεῦθεν ἡ Ὁρθοδοξία (εἰς τὴν κρατοῦσα Ἐκκλησία) ἐδοκίμασε τὴν κατάρρευσίν της. Ἡ ὑποτιθεμένη δέ ὑπεράσπισις τῆς Ὁρθοδοξίας ἴσταται μόνον εἰς λόγους, ἐνῶ τό προδοτικόν κατεστημένον γνωρίζει τὴν ἀδυναμίαν τῶν διαμαρτυρομένων, ὅτι πέραν τῶν λόγων οὐδέν ἀποτολμᾶται. Διό καὶ μένει ἀθόρυβον καὶ ἐν ἡσυχίᾳ ἄκρα.

Οἱ θεολόγοι Πατέρες ὅμως εἰς παρομοίους καιροὺς, πέραν τῶν λόγων εἶχον καὶ τὴν

ἀποτείχισιν ἀπό τούς λυκοποιμένας, ἐνῶ σήμερον ἐπικρατεῖ τό ἀντιπατερικόν καί πο- νηρόν καθησυχαστικόν, «ὁ πόλεμος μέσα ἀπό τήν Ἐκκλησία». Δηλαδή μέσα ἀπό τό σχίσμα τοῦ 1924, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ μέ χαρτο- πόλεμον καί μηδενικόν ἀποτέλεσμα τῶν διαμαρτυριῶν, ἀφοῦ ἡ προδοσία μένει ἀπτό- τητος ὥστε αἱ διαμαρτυρόμεναι συνειδήσεις τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, νά μή προσχωρή- σουν εἰς τούς παλαιοημερολογίτας ἀλλά νά παραμείνουν εἰς τούς ἀρνητάς τῆς ὀρθοδο- ξίας, μέχρις ἀμβλύνσεως καί τερματισμοῦ τῆς διαμαρτυρήσεώς των.

Ἄς γνωρίζουν ὅμως ὅτι ἡμεῖς, ἡ ἀκαινο- τόμητος Ἐκκλησία, τό μικρόν ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ, τό σεβόμενο πατερικά πα- ραδόσεις μέ Ἀποστολικήν διαδοχήν ἐκ τοῦ Ρώσου Πατριάρχου Τύχωνος τοῦ Ὁμολο- γητοῦ καί Μάρτυρος τῆς Ὀρθοδοξίας ὑπό τῶν ἀθέων Κομμουνιστῶν, ἀπό τοῦ ὁποί- ου πηγάζει ἡ ἐν Διασπορᾷ διασωθεῖσα Ρωσική Σύνοδος, ἐκ τῆς ὁποίας καί ἐλά- βομεν ἡμεῖς τό ἀξίωμα τῆς Ἀρχιερωσύ- νης, θά ἀγωνισθῶμεν θεία συνάρσει μέχρις ἐσχάτων, μέ ἀναπεπταμένον τό λάβαρον τῆς ὀρθοδοξίας.

Δέν ὑφίσταται ὅθεν εἰς ἡμᾶς πρόβλημα κανονικότητος, ἀλλ' εἰς τούς νεοημερολογί- τας τούς προερχομένους ἐξ Ἀριστίνδην Συ- νόδου, κατά τήν Θεολογικήν διαμαρτύρη- σιν τοῦ Ἐλευθερουπόλεως Ἀμβροσίου.

Κατά συνέπειαν, αἱ λασπολογίαι τῶν νεοημερολογιτῶν πίπτουν εἰς τὰς κεφαλὰς των, ὡς φιλοπαπικῶν καί οἰκουμενιστῶν, μέ περαιτέρω προθέσεις μάλιστα ἀπο- βολῆς καί τοῦ ράσου τῶν κληρικῶν, πρὸς ὁμοιομορφίαν των μετά τῶν παπικῶν.

Ἐορτάζομεν ὅθεν ἀξιοπρεπῶς σήμερον τὰ νικητήρια τῆς ὀρθοδοξίας κατά πασῶν τῶν αἱρέσεων καί ἀξιοχρέως ἀναφωνοῦμεν στεντορίως τό σύνθημα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Στήκετε καί κρατεῖτε τὰς παρα-δόσεις».

Πρὸς δέ τόν μεγαλύναντα Θεόν τήν ὀρθήν πίστιν διὰ τῶν πανσόφων Πατέρων, ἐν εὐχαριστίᾳ πολλῇ ἀναβοῶμεν.

«Μέγας εἰ Κύριε καί θαυμαστά τὰ ἔργα Σου! Τίς Θεός Μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, Σὺ εἰ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.»

Ἐν συνεχείᾳ δημοσιεύομεν τήν ὁμιλίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσο- στόμου:

«**Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΗ ΜΕ ΤΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟ**»

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς
Τίμιον Πρεσβυτέριον
Ὅσιώτατοι Μοναχοὶ Μοναχαί
Ἀδερφοί ἐν Χριστῷ,

Κάποτε εἶχαν ρωτήσῃ ἓνα ζηλωτὴ Ἀγιορείτη ἀσκητὴ, ποῦ ὑπάρχει ἡ ἔννοια τῆς Ὀρθοδοξίας στήν Ἁγία Γραφή. Τότε αὐτός μέ τήν σοφία πού τοῦ εἶχε δώσει ὁ Θεός ἀπήντησε. Προσέφεραν στόν Θεό θυσία ὁ Κάιν καί ὁ Ἀβελ. Ὁ Θεός εὐаре- στήθηκε ἀπό τήν δική του θυσία. «Καί εἶπεν Κύ- ριος ὁ Θεός τῷ Κάιν ἵνα τί περίλυπος ἐγένου καί ἵνα τί συνέπεσεν τό πρόσωπόν σου «Οὐκ ἔαν ὀρθῶς προσενέγκεις ὀρθῶς δέ μή διέλης ἡμαρτες, ἡσύχασον πρὸς σέ ἡ ἀποστροφή αὐτοῦ καί σύ ἄρξης αὐτοῦ.» (Γένεσις Δ' 7). Δηλ. τοῦ εἶπε «για- τί δυσारेστήθηκες καί ἔγινες σκυθρωπός; Δέν ξέ- ρεις ὅτι καί ἂν ὀρθῶς προσφέρεις τή θυσία, δέν ἐκλέξεις ὅμως ὀρθῶς τὰ προσφερόμενα ἔχεις ἁμαρτήσῃ; Ἀλλά ἡσύχασε. Στήν ἐξουσία σου εἶναι καί μπορείς νά τό νικήσεις». Ὅμως ὁ Κάιν δέν μπόρεσε νά νικήσῃ τό πάθος του. Νικήθηκε ἀπό αὐτό καί θανάτωσε ἀπό φθόνον τόν ἀδελφό του. Ἐχουμε τό πρῶτο Ὀρθόδοξο θῦμα φανατισμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ του. Εἶναι ἀξιοπρόσεκτο ὅτι καί οἱ δύο ἐλάτρευαν τόν ἀληθινό Θεό καί μάλιστα μέ τό ἴδιο ὀρθό τυπικό, ἀλλά ὁ ἓνας μέ εὐάρεστο περιεχόμενο ὁ ἄλλος μέ μή εὐάρεστο. Ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι ἡ εὐά- ρεστη θυσία τοῦ Ἀβελ ἐνῶ ὁ Οἰκουμενισμός εἶναι ἡ θυσία τοῦ Κάιν στήν ὁποία δέν εὐαρέστηκε.

Στό παράδειγμα πού προαναφέραμε εἶδαμε τόν Κάιν νά τυφλώνεται ἀπό τό πάθος τοῦ φθόνου καί νά θανατώνει τόν ἀδελφό του, ὁ ὁποῖος τό μόνο πού εἶχε κάνει ἦταν νά λατρεύσῃ ὀρθῶς καί εὐαρέστως τό Θεό.

Αὐτή ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται ἔκτοτε καί συ- νεχίζεται μέχρι σήμερα. Αὐτοὶ πού θέλουν νά εὐаре- στοῦν τόν Θεό γίνονται ἀντικείμενο τοῦ φθόνου καί τοῦ μίσους τῶν ὀργάνων τοῦ μισόκαλου διαβόλου. Αὐτῶν δηλ. πού δέν πολεμοῦν τὰ πάθη τους, κυριεύ- ονται ἀπό αὐτά καί γίνονται ὑποχείρια τοῦ ἐχθροῦ τῆς πίστεως. Αὐτοὶ εἶναι πού τυφλωμένοι ἀπό τόν φανατισμό διώκουν ὅσους θέλουν νά ζοῦν εὐσεβῶς,

για να επαληθευθῇ τό τοῦ Κυρίου «πάντες γάρ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζεῖν διωχθήσονται».

Ὁ σοφός Σολομών διέγνωσε αὐτό τό φαινόμενο καί τό κατέγραψε στό ὁμώνυμο βιβλίο του (Σοφ. Σολομώντος Δ' 12-20). Περιγράφει παραστατικά τήν ψυχολογία τῶν φθονερῶν ἄνομων ἀνθρώπων. «Ἐνεδρεῦσόμεν τόν δίκαιον ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἔστιν» Δηλ. «Ἄς παγιδεύσουμε τόν δίκαιο διότι δέν μπορούμε νά τόν μεταχειριστοῦμε» καί συνεχίζω σέ μετάφραση «καί εἶναι ἐνάντιος στά ἔργα μας καί ὀνειδίζει τά παράνομα ἁμαρτήματά μας καί μᾶς δυσφιμίζει τά σφάλματα τῆς διαγωγῆς μας. Προσποιεῖται ὅτι ἔχει τήν γνώση τοῦ Θεοῦ καί παιδί τοῦ Θεοῦ ὀνομάζει τόν ἑαυτό του. Ἔχει γίνεῖ ὁ ἔλεγχος τῶν ἐννοιῶν μας. Μᾶς εἶναι βάρος ἀνυπόφορο ἀκόμη καί νά τόν βλέπουμε. Διότι ἡ ζωή του δέν εἶναι ὅμοια μέ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καί εἶναι διαφορετικοί οἱ τρόποι τοῦ βίου του. Μᾶς θεωρεῖ κήβδλους. Ἀποφεύγει τοὺς δρόμους μας σάν νά εἴμαστε ἀκαθαροί. Μακαρίζει τά ἔσχατα τῶν δικαίων καί ἀλαζονεύεται ὅτι ἔχει πατέρα τόν Θεό. Ἄς δοῦμε ἂν οἱ λόγοι του εἶναι ἀληθινοί καί ἄς τόν δοκιμάσουμε μέχρι τέλους.

Διότι, ἂν ὁ δίκαιος εἶναι υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεός θά τόν βοηθήσει καί θά τόν διασώσει ἀπό τοὺς

ἐχθρούς του.

Ἄς τόν ὑβρίσουμε καί μέ βασανιστήρια ἄς τόν δοκιμάσουμε γιά νά δοῦμε τήν ὑπομονή του, καί νά δοκιμάσουμε τήν ἀνεξικακία του. Μέ ἄσχημο θάνατο ἄς τόν καταδικάσουμε ὥστε νά ἐλεχθεῖ ἡ ἀλήθεια τῶν λόγων του». Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι ἡ ἀνωτέρω προφητεία πού διαβάσαμε σέ μετάφραση ἀναγινώσκεται συχνά στοὺς ἐσπερινούς τῶν μαρτύρων. Σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες οἱ ἀληθινοὶ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ ἐδιώκοντο. Στό τέλος ὅμως ἡ ἀλήθεια θριάμβευε. Αὐτό ἐορτάζουμε σήμερα. Τόν θρίαμβο τῆς ἀληθείας. Τόν θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας.

Εἶναι λοιπόν σήμερα ἡ ἐορτή τῆς ἀληθείας καί ὅσοι ἀγαποῦν τήν ἀλήθεια τιμοῦν τήν σημερινή ἐορτή. Εἶναι ἡ ἐορτή τῶν Ὁρθοδόξων. Οἱ διάφοροι αἵρετικοί δέν τιμοῦν τήν σημερινή ἡμέρα τήν τιμοῦν τυπικῶς. Ἐξωτερικά ἴσως νά ὁμοιάζει ὁ τρόπος τοῦ ἐορτασμοῦ, συλλείτουργα, ὁμιλίες καί λοιπά. Ὁ Θεός ὅμως δέν εὐαρεστεῖται ἀπό αὐτά μόνο. Ἀπαιτεῖ περιεχόμενο καί ὄχι ἐξωτερικό τύπο. Οὐσία, μέ δύο λόγια, τοῦ Ἄβελ καί ὄχι τοῦ Κάιν.

Εἶναι δικαίωμα λοιπόν καί ὑποχρέωση τῶν ἐν συνειδήσει Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν νά πανηγυρίζουν σήμερα στήν ἐορτή τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀφοῦ ἐξετάσαμε ἤδη τά γενικά πλαίσια, ἄς μεταφερθοῦμε νοερά στήν ἐποχή τῆς Εἰκονομαχίας, γιά νά δοῦμε εἰδικότερα ἀπό ποῦ ἔχει τήν ἀφορμή ἡ σημερινή ἐορτή.

Ἡ Εἰκονομαχία ἦταν μιά περίοδος μεγάλης δοκιμασίας γιά τήν Ἐκκλησία καί τό ἔθνος μας. Ἦταν μιά προσπάθεια νά ἐπιβληθεῖ ἄνωθεν στόν εὐσεβῆ λαό μιά «διόρθωση» τῆς πίστεώς του. Δηλαδή κάποιιοι πού θεώρησαν τοὺς ἑαυτοὺς τους ἀνώτερους, προσπάθησαν νά διορθώσουν τίς περί πίστεως ἀντιλήψεις τοῦ πιστοῦ λαοῦ, πού αὐτοὶ θεωροῦσαν ἐσφαλμένες ὅπως ἡ τιμή τῶν Ἁγίων Εἰκόνων.

Ἀσεβεῖς Αὐτοκράτορες, ψευδοσύνοδοι, ψευδοπατριάρχες, ὅργανα τοῦ εἰκονομαχικοῦ κράτους τυφλωμένα ἀπό τόν φανατισμό, προσπάθησαν νά ξεριζώσουν τήν εὐσέβεια ἀπό τόν λαό.

Δέν χρησιμοποίησαν τήν ἀποστολοδίδακτη πειθῶ, ἀλλά τό ξίφος. Οἱ στρατιῶτες στράφηκαν κατά τῶν Μοναχῶν καί τῶν εὐσεβῶν πιστῶν.

Διωγμοί, φυλακίσεις, σφαγαί, ἐξορίαί καί ὅλα αὐτά γιά νά ἐπιβληθεῖ ἡ διόρθωση τῆς πίστεως. Αὐτό τό ἴδιο νεωτεριστικό πνεῦμα πού διακρίνει καί σήμερα τοὺς Οἰκουμενιστές, νά ἀλλάζουν, νά μεταβάλλουν, νά διορθώσουν τά λάθη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ὑπάρχει μεγαλύτερη βλασφημία ἀπό αὐτό;

Καί τό κακό ξεκίνησε ἀπό τόν Λέοντα τόν

ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΑΝΙΩΤΗ

Τήν Τετάρτη 21 Φεβ. - 6 Μαρτίου έκοιμήθη έν Κυρίω ή Δήμητρα Μανιώτη μητέρα τοῦ Σεβ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου.

Γεννήθηκε τό 1932 στόν Πειραιᾶ ἀπό εύλαβεῖς γονεῖς τόν Ἰωάννη καί τήν Δέσποινα. Μεγάλωσε καί άνετράφη πνευματικῶς δίπλα σέ μεγάλες φυσιογνωμίες, τούς ὁποίους εἶχε καί πνευματικούς ὅπως ὁ π. Ἰωάννης Βαξεβανόπουλος, ὁ Παῖσιος Αἰγίνης καί Μερκούριος Ἐπίσκοπος Κνωσσοῦ.

Τό 1952 παντρεύτηκε τόν Γεώργιο Μανιώτη μέ τόν ὁποῖο απέκτησε 2 υἱούς καί 2 θυγατέρες. Μετέφερε στά παιδιά της τήν χριστιανική παιδεία μέ ιδιαίτερο ζήλο καί ἀφοσίωση, ἄγρυπνη στά καθήκοντά της ὡς μητέρα, αὐστηρή μέ τόν ἑαυτό της καί ἐγκάρδια στά παιδιά της καί στούς συνανθρώπους της.

Τά πρόσωπα ἐκεῖνα πού ἔζησαν ἀπό κοντά τήν κ. Δήμητρα θά διηγοῦνται ἀκόμα τίς ἀρετές της, ιδιαιτέρως τήν κρυφή ἐλεημοσύνη, τήν γενναιοῦτητα τῆς ψυχῆς της νά συγχωρεῖ τόν ἄδικο ἄνθρωπο καί τήν πνευματική της συμβουλή πού πάντοτε ἔθετε σέ προτεραιότητα τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Αὐτό πού χαράχθηκε στήν καρδιά πολλῶν ἀνθρώπων καί κυρίως στά παιδιά της εἶναι ή προσφιλή της ἔκφραση «νίκα τό κακόν διά τοῦ καλοῦ». Τό ἀκαταμάχητο ὄπλο εἶναι ή ἀγάπη καί ή καλοσύνη, ἔτσι ἔλεγε.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐτελέσθη στόν καθεδρικό Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἀθανασίου Ν. Φιλαδέλφειας χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχ/που Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου.

Εὐχόμεθα ὁ Κύριος νά τήν ἀναπαύσει μετά τῶν Ἀγίων Του, εἰς δέ τόν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομον ἐκφράζομεν τά συλλυπητήριά μας.

Αἰωνία της ή μνήμη.

Ἰσαυρο. Τόν θυριώνυμο Λέοντα, ὅπως τόν κατέγραψε ή ἱστορία. Ὁ Λέων ὁ ὀνηλάτης χωρικός, δηλαδή βοσκός ὄνων, εἰσῆλθε στό στράτευμα καί διακριθεῖς στούς πολέμους ἀνῆλθε μέχρι τό ἀξίωμα τοῦ στρατηγοῦ. Ἀπό τήν θέση αὐτή κατέλαβε τόν θρόνο τῆς Αὐτοκρατορίας. Δραστήριος ὡς στρατιωτικός κατόρθωσε νά νικήσει τούς Ἀραβες καί τούς Βούλγαρους καί νά ἐδραιωθεῖ στόν θρόνο. Ἀμόρφωτος ὅμως καί ἀδαής στά τῆς πίστεως θέλησε νά ἀναμιχθεῖ στά θεολογικά ζητήματα. Αὐτό ἔγινε δέκα ἔτη μετά τήν ἐνθρόνισή του. Λέγεται ὅτι σέ τοῦτο παρακινήθηκε ἀπό κάποιους Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν

προβλέψει τήν ἀνοδό του στόν θρόνο καί εἶχαν κερδίσει ἔτσι τήν ἐμπιστοσύνη του. Αὐτοί τοῦ ζήτησαν νά ἐκδώσει διάταγμα πού νά ἀπαγορεύει τήν προσκύνηση τῶν εἰκόνων. Ἀρχικά ὁ Λέων προσπάθησε νά προσετερισθῇ τόν Πατριάρχη Ἅγιο Γερμανό. Ὁ Πατριάρχης ἀρνήθηκε καί προσπάθησε νά τόν μεταπείσει. Ὅμως ὁ Λέων προχώρησε καί ἀφοῦ ἐξασφάλισε τήν συμφωνία κάποιων προδοτῶν Ἐπισκόπων ἐξέδωσε τό πρῶτο Εἰκονομαχικό διάταγμα τό 726.

(Συνεχίζεται)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Χειροτονία Ἱεροδιακόνου

Εἰς τὰς 25-2/10-3-2002 εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἀγίων Πατέρων Παιανίας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἐχειροτόνησεν εἰς διάκονον τόν κ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδην. Ὁ νεοχειροτονηθεὶς εἶναι ἕγγαμος καὶ πτυχιούχος τῆς ὁδοντοτεχνικῆς.

Κατωτέρω στιγμιότυπον ἐκ τοῦ ἀρχιερατικοῦ συλλειτούργου εἰς τόν Καθεδρικόν Ἱ. Ναόν Ἀγίου Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Μεγάλου Φωτίου (6/19 Φεβρουαρίου).

Ἀπό τήν κοπή τῆς βασιλόπιττας στό ἴδρυμα Γηροκομείου Ἄνω Γλυφάδος

Τήν Κυριακή 14/27 Ἰανουαρίου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἔκοψε τήν πίττα τοῦ ἔτους 2002 στό Γηροκομεῖο τῆς Ἐκκλησίας μας ἐν μέσῳ τοῦ Δ.Σ. κυριῶν καί δεσποινίδων καί πολλῶν πιστῶν, συνδρομητῶν τοῦ ἰδρύματος, ὁμιλήσας καταλλήλως γιά τό συντελούμενο ἔργο ὡς συμπαράστασις στήν προkehωρημένη ἡλικία καί τήν τιμήν πού περιποιεῖ στήν Ἐκκλησία μας.

Ἀπό τόν ἱερό κλῆρο παρευρέθησαν οἱ πανοσ/τοι π. Εὐθύμιος Μπαρδάκας, π. Εὐθύμιος Δανηλάτος, π. Χριστόδουλος Καραῖσκος, π. Νεκτάριος Βορινιώτης καί π. Πατάπιος Ἀργυρός.

Ἄνω καί δεξιὰ
στιγμιότυπα
ἀπό τήν ἐπίσκεψιν
τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
εἰς τάς τροφίμους
γῆρας
τοῦ ἰδρύματος.

Τὴν Κυριακὴν
4/17 Φεβρουαρίου 2002
εἰς ἐορταστικὴν ἐκδήλωσιν
τοῦ Συλλόγου
«Ἅγιος Μηνᾶς»
εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν
Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ,
κατὰ τὴν ὁποίαν ἔγινε
ἡ κοπὴ τῆς βασιλόπιττας
τοῦ Συλλόγου, ὁ πρόεδρος
κ. Μιχ. Τριανταφυλλίδης
ἐπέδωσε τιμητικὴν
πλακέτα εἰς
τὸν Μακαριώτατον
Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Χρυσόστομον,
διὰ τὴν πολυετῆ
προσφορὰν του
εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἀπὸ τὴν πανήγυριν
τοῦ Ἱ. Ναοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν
Θεσσαλονίκης, ὅπου διακρίνο-
νται ὁ Μακαριώτατος Ἀρ-
chieπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσό-
στομος,
ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης
κ. Μάξιμος καὶ
ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς
κ. Γερόντιος.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Αί δηλώσεις του π. Ν. Μουλατσιώτη

Αίχμηρές δηλώσεις του π. Ν. Μουλατσιώτη περί ήθικης διαφθοράς της κρατούσης εκκλησίας έδημοσίευσεν ό ήμερήσιος τύπος της 5-4-2002 (Ν.Η.) 'Ο π. Νεκτάριος κληθείς εις άπολογία ύπό της προϊσταμένης του εκκλ. άρχης σχετικώς μέ τάς δραστηριότητας του συγκροτήματος «ρόκ» μουσικής του... μοναστηρίου του, έδήλωσεν ότι «έγώ δέν πάω μέ φαντάρους, γι' αυτό μέ κυνηγούν» («Έσπρέσο» 5/4/2002 σελ. 4) ένω άφησε νά έννοηθί, ότι άν τόν τιμωρήσουν, θά γίνη Παλαιοημερολογίτης!

Αύθημερόν εκ του Γραφείου Τύπου της 'Ι. Συνόδου έξεδόθη τό ακόλουθον Δελτίον Τύπου:

«Αναφορικά μέ όσα δημοσιεύονται στό σημερινό ήμερήσιο Τύπο σχετικά μέ τήν επιθυμία του π. Νεκταρίου Μουλατσιώτη νά προσκολληθί στήν Έκκλησία του Πατρίου Έορτολογίου, στήν περίπτωση πού ή εκκλησιαστική του άρχή προβή σέ κυρώσεις έναντίον του, ό εκπρόσωπος Τύπου της 'Ιερᾶς Συνόδου της Έκκλησίας Γ.Ο.Χ. Έλλάδος, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Πειραιώς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος προέβη στήν ακόλουθη δήλωση:

«Αναφορές του τύπου: «έν δέν... θά ύπαχθώ στους Παλαιοημερολογίτες» χαρακτηρίζονται τουλάχιστον ως προσβλητικές καί μειωτικές γιά τόν 'Ιερό Κλήρο καί τό πλήρωμα της Έκκλησίας του πατρίου Έορτολογίου.

Η Έκκλησία μας δέν άποτελεί άσυλο όσων δέν τά βρίσκουν μέ τήν προϊσταμένη τους εκκλησιαστική άρχή.

Έάν ό κ. Μουλατσιώτης έχει διαφορές μέ τήν Έκκλησία του γιά τίς διακογραφικές καί άλλες περίεργες δραστηριότητές του, καλά θά κάνει νά μήν έμπλέκει τήν Έκκλησία του πατρίου έορτολογίου στά έπιχειρήματα αλλά καί στά μέσα πίεσης πού χρησιμοποιεί!

Οί κληρικοί της Έκκλησίας μας δέν άποφάσισαν νά ακολουθήσουν τό πάτριό έορτολόγιο έπειδή κάποιιο δέν τούς έκαναν τά χατίρια, αλλά έπειδή πιστεύουν βαθύτατα τό νόημα της άποστολής τους τό όποιο σαφώς καί δέν συνάδει μέ συγκροτήματα μοναχών καί άλλες παρόμοιες δραστηριότητες».

«Έν τοίς γράμμασι»

«Σταθείς δέ ό Παῦλος έν μέσω του 'Αρείου Πάγου έφη: "Άνδρες 'Αθηναίοι, κατά πάντα ως δεισδιαιμονεστέρους ύμᾶς θεωρώ» (Πραξ. ΙΖ' 22).

Ό 'Απόστολος Παῦλος, εις τήν άρχήν της όμιλίας του προς τούς 'Αθηναίους τούς προσφωνεί «δεισδιαιμονεστέρους» δηλαδή «εὔσεβεστέρους», ότι θρησκεύουν περισσότερον. Τό ότι χρησιμοποιεί επαινετικήν προσφώνησιν εις τούς ειδωλολάτρας 'Αθηναίους δέν έχει κατακριθεί ύπ' οὔδενός. Εὔτυχως, δέν εκκυκλοφόρει τότε τό έπίσημον όργανον τών Ματθαϊκῶν «Κήρυξ Γνησίων 'Ορθόδοξων», διότι ασφαλώς οὔτε ό 'Απόστολος τών Έθνῶν θά διέφευγε της έπικρίσεως των.

Εις τοιαύτας σκέψεις οδηγούμεθα όταν βλέπομεν νά έξακολουθεί από τάς στήλας του Κήρυκος ή ένασχόλησις μέ τό πῶς άπεκλήθη ό Πατριάρχης 'Ιεροσολύμων από τά έντυπά μας: «"Έν γράμμασι" λέγουν άναγνωρίζεται ό άποθανών "Πατριάρχης 'Ιεροσολύμων" ως Κανονικός καί 'Ορθόδοξος Πατριάρχης της Έκκλησίας» («Κ.Γ.Ο.», τ. 215, σελ. 287).

'Αγαπητοί, ήμείς δέν έχομεν εκκλησιαστικήν κοινωνίαν μετά τών 'Ιεροσολυμιτῶν, διότι έχουν κοινωνίαν μέ τούς οίκουμενιστάς. 'Ητο, λοιπόν, καλύτερον δι' ύμᾶς νά έρευνάτε μάλλον «έν τοίς πράγμασι» καί οὔχι «έν τοίς γράμμασι». 'Αλλά ήμείς «έν τοίς πράγμασι» βλέποντες τόν π. Εὐγένιον Τόμπρον νά λαμβάνη άντίδωρον εις τά 'Ιεροσόλυμα, τί θά έπρεπε νά υποθέσωμεν διά τούς Ματθαϊκούς;

'Αλλά «έρωτήσωμεν καί ήμείς λόγον ένα» (κατά τό ευαγγελικόν) τούς άδελφούς Ματθαϊκούς. Εις όλόκληρον τό περιοδικόν σας αναφέρετε τόν αίρεσιάρχη της Ρώμης μέ τόν τίτλον του Πάπα, (άνευ εισαγωγικῶν). Μήπως, λοιπόν, καί ύμείς «έν τοίς γράμμασι» άναγνωρίζετε αὐτόν ως κανονικόν Πάπαν της Ρώμης;!

«Έκκλησία της Έλλάδος Α.Ε.»

«Τέσσερις συνολικά 'Ανώνυμες 'Εταιρείες φιλοδοξεί νά δημιουργήσῃ ή Έκκλησία της Έλλάδος γιά τήν καλύτερη διαχείριση της εκκλη-

σιαστικής περιουσίας».

«Άλγεινές έντυπώσεις για την πρόταση να ζητηθούν 500.000.000 δρχ. από την Έθνική Τράπεζα για να κρατήσει ή Έκκλησία τις μετοχές της στην έν λόγω Τράπεζα».

Μέ αυτούς τούς τίτλους παρουσιάζει ο «Αδέσμευτος Τύπος» (του Μήτση) τις τελευταίες αποφάσεις της Χριστοδουλικής Συνόδου.

Απ' ότι φαίνεται ο Πάπας μετέδωσε τις «ευλογίες» και τις «χάρες» του εις τόν κ. Χριστόδουλον, ο οποίος άρχισε να μιμείται τά έργα του Βατικανού...

Τό Χριστοδούλειον σχέδιον

«Ἡ ἐξήγηση πού ἔδωσε σέ συνέντευξή του στό περιοδικό τῶν ρωμαιοκαθολικῶν ἐπισκόπων «Ἀβενίρε» ὁ Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος, διευθυντής τοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν ΕΕ, εἶναι ἐνδεικτική τῶν ἀπόψεων πού κυριάρχησαν: «Στήν Ἑλλάδα βρισκόμαστε μπροστά σέ πολύ λεπτή κατάσταση γιατί, ἐνῶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί οἱ Μητροπολίτες ἐπιθυμοῦν νά ἔχουν μία σημαντική συνεργασία μέ τή Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία, αὐτοί ἔχουν καί εὐθύνες πρὸς τόν κόσμο, τούς πιστούς, πολλοί ἀπό τούς ὁποίους δέν εἶναι προετοιμασμένοι στήν προοπτική τοῦ διαλόγου, ἐνῶ ἄλλοι ἔχουν μία ἄποψη πιό φονταμενταλιστική γιά τήν Ἐκκλησία» εἶπε ὁ Ἀθανάσιος».

(Βῆμα τῆς Κυριακῆς 27-1-2002)

Ἰδού, ἀποκαλύπτεται ἀπεριφράστως τό σχέδιον τοῦ κ. Χριστοδούλου. Οἱ πιστοί δέν εἶναι προετοιμασμένοι διά νά δεχθοῦν τά οἰκουμενιστικά

του «ἀνοίγματα». Θά ἐπαναστατήσουν. Ἴσως προσχωρήσουν εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἄρα πρέπει νά προετοιμασθῇ ὁ κόσμος καταλλήλως. Πῶς; Διά τῆς προπαγάνδας. Ἀνέλαβεν δράσιν ὁ κ. Χριστόδουλος. Γνωρίζει ἄριστα τήν τέχνην τῆς διηματογωγίας. Σαγηνεῦει τά πλήθη. Συνεπαίρνει τόν ὄχλον μέ τόν τόνον τῆς φωνῆς του, τήν εὐφράδεια τοῦ λόγου καί τās ρητορικός του χειρονομίας. Κάτι παρόμοιον ὅμως ἔκαναν καί κάτι ἡγέτες εἰς τήν Γερμανίαν τοῦ Μεσοπολέμου...

Πράγματι, ὁ κ. Χριστόδουλος διωλίσθησε εἰς τόν κατήφορον τῆς μιμήσεως μεθόδων ὁλοκληρωτικῶν καθεστώτων. Μεθόδων προπαγάνδας. Μεθόδων διά τῶν ὁποίων ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ ἐσαγήνευσεν ἕναν ὁλόκληρον λαόν καί αἱματοκύλησε τήν Εὐρώπην. Ρητορία καί προπαγάνδα. Ὁ στόχος τώρα δέν εἶναι οἱ Ἑβραῖοι. Εἶναι οἱ Γ.Ο.Χ.

Πυροφόρα βέλη κατά τῆς ἱερωσύνης μας ἐξαπέστειλε ἀπ' ἄμβωνος ὁ κ. Χριστόδουλος, εἰς τά... κατανυκτικά του κηρύγματα τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Ἡμεῖς ὅμως τότε θά ἀνησυχούσαμε, ἂν ὁ κ. Χριστόδουλος Παρασκευαΐδης ὁ ὁποῖος ἀναγνωρίζει τήν ἱερωσύνην τῶν παπικῶν, ὁ ὁποῖος ὑπεδέχθη τόν Πάπαν ὡς Ἐπίσκοπον Ρώμης εἰς τήν Ἀθήναν, ἀνεγνώριζε καί τήν ἰδικήν μας ἱερωσύνην. Αὐτό, πράγματι, θά ἦταν σημεῖον ἀνησυχίας. Ὅμως τό ὅτι τήν ἀπορρίπτει τέτοιο ἄτομο, μᾶς ἐνισχύει καί μᾶς στηρίζει. Δέν μᾶς ἐγκατέλειψε ἀκόμη ὁ Θεός, ἅς εἶναι δοξασμένον τό ὄνομά του! Ἡμπορεῖ εἰς τά έργα μας νά ὑστεροῦμε, ἀλλά τουλάχιστον τήν πίστιν μας τήν διετηρήσαμεν ἀνόθευτον, ὅπως τήν παρελάβομεν ἀπό τούς Πατέρας μας. Καί αὐτό τό κατανοοῦν ὅλοι οἱ ἄπλοι ἄνθρωποι, ὅσοι ἔχουν ἀγαθήν προαίρεσιν. Τά δέ δικολαβικά σχήματα τοῦ κ. Χριστοδούλου εἶναι ἐκ τοῦ πονηροῦ.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 010 38 28 280 - Fax: 010 38 47 365
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΜΑΞΙΜΟΣ

† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ 6 εὐρώ
Ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ δολλάρια 60
Τιμή φύλλου 0,5 εὐρώ

Ἐπιστολαί, συνδρομαί καί ἐμβάσματα ἀποστέλλονται
εἰς τά γραφεῖα: Περιοδικόν «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας»
Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Συντάσσεται ὑπό Ἐπιτροπῆς. Τήν εὐθύνην τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων ἄρθρων φέρουν ἀποκλειστικά καί μόνον οἱ συγγραφεῖς των καί ὄχι ἡ Συντακτική Ἐπιτροπή τοῦ περιοδικοῦ.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε. Τηλ.: 010 9217 513